

सेव्यमानौ सुखस्पर्शैः शालनिर्यासगन्धिभिः । सर्गः १
 पुष्परेणूत्करैर्वातैराधूतवनराजिभिः ॥ ३८ ॥
 मनोभिरामाः शृण्वन्तौ रथनेमिस्वनोन्मुखैः । षड्
 सन्वादिनीः केकादिधाभिन्नाः शिखण्डिभिः ॥ ४० ॥
 परस्परान्विसादृश्यमदूरोज्ज्वलतवर्त्मसु । मृगदन्दे
 षु पश्यन्तौ स्यन्दनावद्वदृष्टिषु ॥ ४१ ॥ श्रेणीबन्धादि
 तन्वद्भिरस्तम्भान्तोरणस्रजं । सारसैः कलनिर्घादैः
 क्वचिदुन्नमितानतौ ॥ ४२ ॥

सेव्येति । पु० किं० तौ वायुभिः सेव्यमानौ किं वायुभिः सुख
 जनकस्पर्शायेषां तैः पु० सर्जरसस्य गन्धोयत्र तैः पु० पुष्पाणां
 रजसः समूहोयत्र तैः पु० अल्पाः कम्पिताः वनानां पङ्क्तयः ये
 वातैः ॥ ३८ ॥ मनदति । पु० किं० तौ मयूरस्य वाणीः शृण्वन्तौ
 किं वाणीः मनसि रमणीयाः पु० किं० षड्भूतस्य स्वरस्य भेदात्
 मयूरैः द्विःप्रकारीकृताः किं० मयूरैः रथचक्रस्य शब्दैः उद्गतं
 मुखं येषां तैः ॥ ४० ॥ परस्परेति । पु० किं० तौ हरिणमिथुने
 षु अन्योन्यं स्वस्वनेत्रस्य सादृश्यं दृष्टवन्तौ किं तेषु समीपे
 त्यक्तः पन्थायैस्तेषु पु० किं० रथे लग्ना दृष्टिर्येषां तेषु ॥ ४१ ॥
 श्रेणीति । पु० किं० तौ सारसैः पक्षिविशेषैः कुत्रापि ऊर्द्धमुखौ
 किं सारसैः मधुरशब्दैः पु० किं० पङ्क्तिबन्धनात् तारणस्य
 मालां कुर्वद्भिः किं मालां आधारेण रक्षिता ॥ ४२ ॥